

Balys Sruoga

Biografija:

- Gimė 1896 m..
- Mokėsi Panevėžyje, Sankt Peterburge, Maskvoje, Miunchene. Dirbo mokytoju Vilniuje, Spaudos biure, Lietuvos dienraščio redakcijoje Kaune, organizavo satyrinį *Vilkolakio* teatrą, dėstė Kauno Vytauto Didžiojo universitete, jį perkėlus į Vilnių ir grįžęs iš koncentracijos stovyklos – Vilniaus universitete.
- 1943–1945 m. kalėjo Štuthofio koncentracijos stovykloje netoli Gdansko.
- Mirė 1947 m. Vilniuje, sulaukęs 51 metų. Palaidotas Vilniaus Rasų kapinėse.

Asmenybė

B. Sruoga buvo ypatinga asmenybė. Turėjo didelę vidinę energiją, tačiau ne pastovią, o pulsuojančią: čia linksmas, kūrybingas, čia liūdnas, bejėgis. Savo kitoniškumą mėgo pabrėžti ir išvaizda, rūbais. Buvo rašto, knygos žmogus. Kandus, ironiškas ir kibus

Romanas „Dievų miškas“ – Vienas unikaliausių XXa. lietuvių literatūros kūrinių, memuarinė Balio Sruogos knyga apie metus praleistus Štuthofio lageryje.

Sruoga ieškojo atsakymų: kaip vieni žmonės pavirto žvėrimis, o kiti, nors ir silpni, iš paskutiniųjų stengėsi išlikti žmogiškais.

Šis kūrinys unikalus savo pasakojimo būdu, kuriame plačiai naudojama ironija, būtent dėl to „Dievų miškas“ ir susilaukė tiek daug dėmesio.

Apie knygą, plačiau:

Knygos veiksmas vyksta Štuthofio lageryje. Rodomas Balio Sruogos gyvenimas nuo pirmos iki paskutinės dienos. Knygoje papasakojamas lagerio atsiradimas ir gyvenimas jame, buitės ir išlikimas. Niekur nepraveriama vidinių išgyvenimų. Šiurpiausi Štuthofio gyvenimo epizodai „Dievų miške“ aprašomi santūriai, lakoniškai, be sentimentų. Autorius įsitikinęs, kad geriausiai viską pasakyti gali patys faktai. Beveik nekalbama apie tėvynės ir šeimos ilgesį.

Idėja: Kaip fašizmas XX a. viduryje galėjo paversti žmogų žvėrimi.

Tematika: Žmogiškumas, išlikimas, laisvė, Hitlerinio lagerio vidinis mechanizmas, žmonių santykiai.

Citatos: „Jokios politinės, jokios religinės, jokios pasaulėžiūrinės idėjos jų niekuomet nepateisins!“ „Krematorijus buvo labai mažas, tokie stambiai žmonėms per menkas. Maža lavonų jisai paimdavo, nuolat prisirinkdavo lavonų atsarga...“, „Aš išmokau žiūrėti į pasaulį su išminties šypsena“, „jeigu tėvynės pasiilgimas yra liga, tai aš ja sergu sunkia forma“

Išvados: „ „Dievų miškas“ - vienas geriausių romanų lietuvių literatūroje ir vienas originaliausių veikalų gausioje Europos memuaristikoje apie konclagerius. Tai - savotiška tragikomedija, atskleidžianti iš vidaus nužmoginimo procesą, kurį vykdė totalitarizmo sistemos<...> Ši atsiminimų knyga yra skausmo, pažeminimo, žiaurumo ir mirties metraštis.“